

Szerkesztővel értekezni lehet mindennap 11 és 12 óra között. — A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény Margitai József szerkesztő nevére küldendő.

MURAKÖZ

Előfizetési árak:
 Egész évre 4 frt
 Fél évre 2 frt
 Negyed évre 1 frt
 Egyes szám 10 kr.

Hirdetések még elfogadhatnak:
 Budapest: Goldberger A. V. és Eckstein B. hird. irod. Bécsben: Schalek H., Dukas M., Oppelik A., Daube G. L. és társánál és Herndl. Brnben: Stern M.

Nyitótételek 10 kr.

Kiadóhivatal:
 Fischel-Falop könyvkereskedése. Ide küldendő az előfizetési díjak nyitótételek és hirdetések. Hirdetések jelentésére sámitatnak.

MAGYAR és HORVÁT NYELVEN MEGJELENŐ TÁRSADALMI, ISMERETTERJESZTŐ és SZÉPIRODALMI HETILAP.
Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

A „Muraközi tisztii önszegélyző szövetség”, a „Csáktornyai takarékpénztár”, a „Muraközi takarékpénztár” sat. hivatalos közlönye.

Az orvos társadalmi állása.

II.

Mielőtt az orvosi kar tekintélyének deprivációját előidéző és részben már elmondott okokhoz ujakat fűznék, legyen szabad kijelentem, hogy szavaimnak nem volt és nincs személyes éle: nem személyek ellen folytatandó harcra óhajtom a figyelmet felhívni, hanem pusztán a meglévő és szegyenletes bajok regisztrálására szorítok azon, lehet, naiv reményben, hogy végre az az élő szobor is, melyet orvosi karnak csufolnak (mert hiszen nem kar, nem testület az) megmozdul végre, hogy igazaiért sikra szálljon, hogy jogait követelje, hogy társadalmi súlyát visszakövesse, hogy tekintélyét, (melylyel csak egyesek, de a kar, mint olyan nem bír), eltörpült alacsonyágából felemelje!

Szükségsnek tartom ezen kijelentést megtenni, mert nagyon jól tudom, hogy kartársaink közül igen sokan találva érzék magukat, midőn a vizsgáldásban tovább menve, rámutatnak azon kicsinyes és neveléses eljárásra, melyet egyik és másik is orvostársával szemben tanusít, mint egyik talán legfőbb okára az orvosi kar tekintélyben súlyosodásának.

Mert az egész világ tudja, (mert az orvosok maguk gondoskodnak, hogy a köztük

lefolyó torzsalkodásnak bámuló és kaczagó publikuma is legyen.) hogy ezek az érettségizett, akadémiái képzeltséget szerzett, tudományosan művelt férfiak egymással szemben úgy viselkednek mint az iskolás gyerekek, kik, ha egymást tetteleg jól elkapacitálták, szobósságuk nagyságával igyekeznek maguknak fölényt szerezni, míg az amfiteatrumon kívül tevők kacagnak a viaskodók felett kacagnak, látva, hogy az orvosok nem a czélok azonosságában, hanem az eszmék közösségében, hanem, ha törekvéseik valamiben, csak azon egyben találkoznak, hogy egymást, (mert hisz a harc kölcsönös) a laikus világ előtt minél inkább szellemileg, sőt még erkölcsileg is befektítsék, hogy a laikusvilágnak egymásba vetett hitét minél inkább megrendítsék. És mindezt — részben azért, mert a kar tagjai tekintélyes részének mindig nyomában ólalkodik az a gonosz szellem mely feltétlen ura, mely még jobb érzését és nemesebb gondolkodását is járszalagon tartja — az anyagi haszon utáni hátartatlan vágy, részben, mert nincsen meg bennük az összetartozandóság érzete nemcsak, de egymásban ellenséget látnak, kiöl érzenyeik zsiros falajait (mert még akkor is, midőn már csak erszényüket hizlalhatják, ellenséges szemmel nézik az új társat), féltek.

És mi az ilyen, legalább is, nem megdöntött eljárásnak az eredménye? — Semmi

áron sem az, hogy a kar tekintélye öregbedik, semmi áron sem az, hogy a közönség az így kölcsönösen lealacsonyított tudományos orvosokhoz nagyobb bizalommal fordul.

Pedig, tisztelt kartársak, tartozunk ám mi nemcsak önmagunknak, nemcsak a kartárs iránt — lehetne mondani — kötelező szeretetnek, hanem a hazának is legalább annyival, hogy az ő sirján — esetleg! — meghízott erszényünkért — vizontszolgálat fejében az orvosi tudományban ugysem túlságosan bizó népben az orvosok iránti bizalmat fokozva, az orvosi tudományba vetett kevés hitét öregbitve, azt testi bajai-ban az orvoshoz fordulni szoktatva, Magyarország elhanyagolt, rossz közegészségügyét javítani segítsünk.

A jobb népnevelés, a papok, tanítók és más a népre befolyással bíró és a néppel érintkező tényezők sokat segíthetnek, de segítségük kárba vész, ha mi azt, amit mások építenek, önérdékből egymás tekintélyét csorbítva, lerontjuk! Nem egymás tekintélyének csorbításában, hanem annak fokozásában, kell, hogy törekvéseink találkozzanak, kell, hogy mutaljuk be társadalmi szerep viselésére érettségünket!

Nagyon sokat árt végül az orvosi kar tekintélyének, hogy míg az ügyvédi kar jogait kamarája révén nemcsak megvédeni, de a régiekhez ujakat szerezni is tud, míg

A „Muraközi” tárczája

A válogatós.

— Eletekép. —

Motto: Mind azt mondja a torna,
 Hogy a leány egyforma.

Régi dal.

Vakációki kirándulásaim becsét mindig a gyakorlati szempontok mérlege szerint bírálok meg, s a hová nevezetesebb ritkaság vagy régiség nem vonz, oda nem vágyódom, — kivéve, hogyha jó barátok vagy ismerősök viszontlátásáról van szó. Tanár vagyok, klasszifikálni szeretek s nagyon megválasztom, mely vidéknek, városnak adjam az elsőséget.

Erre majd azt mondja a „nyájás” olvasó, hogy nini! — látott valamit; oktámi, böleselkedni, okoskodni akar; azt hiszi, hogy a tárcza-rovat is kathedra; utelírás mögé búvik ez is, mint anyai sok más gyöngye iró kapacitása.

Nem tisztelt halg... azaz: olvasóim; nem vagyok sem gyöngye, sem iró, annál kevésbé kapacitás. Nem; dehog! — Csupán egy rendkívül fontos tapasztalattal lettem gazdagabb, a melyet, hogy mások is jól meggyezyenek, jónak látom a világ számára bizni. Nem már nincs rá szükségem, hát — mint ilyet — másoknak adom okulás és „további szabályozó eljárás” végett.

A legközelebb mut sáros, szeles vakáció nem csabított valami messzebb utra.

Jó; megmarad az aprópénz.

Igen, de akkor a tapasztalatok kincslára sem gyarapodik!

Sebaj, majd gyarapodik a másé, az meg leírja a mi számunkra is. És így, Tollagi Jónás szerint, igazán vesztve nyertünk.

Ilyenforma logikai syllogismus alapján csakis arra határozom el magam, hogy sorra látogatom néhány régi jó barátomat, akiket az unalom rozsdája ott a felsővidéki falvak odvaiban immár szépen kikezdet.

Szíves meghívásuk sorrendje szerit jártam be őket. Kit érdekelt az, ha egyenkint beszélnek róluk s elmondanám, mit etünk, itunk, mily sikerrel agarsztunk, tarokoztunk, kvaterkázunk és kurizáltunk. Ez mind nem tartozik tárgyunk keretébe.

K. Gyuri barátomnál, ki a h...i lutheránus gyülekezet buzgó lelki pástora, legtovább kellett időznom. Kellett, mondom, mert Gyuri kijelentette, hogy míg meg nem unom háza tájékát, addig nem megyek innen egy tapodtat sem.

Jószívű ravasz fogás ez, mit áldottilekü felesége még azzal is megtoldott, hogyha már unatkozom, ezt jelentsem be ő nála — s mehetek világga.

Szeretletreméto ravaszág!

Az sem érdekel kivülem senkit, hogy Gyuriéknál hogy mulattunk s mikor sikerült egy kis ellenravaszág mellett megköszönnöm a sok kényeztetést.

Elég az ahhoz, hogy innen indul ki a dolog merüma, a melyre már most ideje rátérnünk.

Egyikén az esős délutánoknak, amelyenek a Kárpátok szurdokaiiban mégis kedvesen megényesek, a szomszéd arendás mint kuriózumot mesélt el egy érdekes házassági esetet. Annálább érdekelt, mert egy régi tanulóársunk volt annak hóse. Z. Pali barátunk, aki hajjanta, még Schneider Fanny korában, — ha tán tetszik ismerni e klasszikus időt, — minden s...i diáknak ismerőse, barátja volt mintegy másfél évtizedig, minthogy Pali körülbelül ennyi ideig koptatta a gymnásium küszöbét. Kis diákok utolérték, meg elhagyták, jöttek újabbak stb. — mondom másfél évtizedig. Pali, a veterán diákok, mindenki ismerle meszse időben, mindenkinek tanulóársja volt, a ki valaha S...n megfordult diák minőségben.

Pülönbem pedig gavallér egy diák volt a mi Paliink. Az ő szobája volt a diákok pipázó kollégyuma, ahol aztán rendszerint olyan füst kerekedett, hogy a botot is beletámaszhattad. A báikon irigylet szerepe volt Paliink; a nek kedvence, a legjobb táncos, a főrendező Pali volt emberemlékezet óta. De egy aggszűz hiusága semmi a Pali kényességéhez képest. En mindig szakállasnak ismertem s mások is. Akkriban ez nem is volt ritkaság a diákok közt. Mondják, hogy Pali eset meg az az ismeretes adoma is, hogy a professor fenyegetésére, melylyel a bukást helyezte neki kilátásba, hasonló fenyegetéssel felelt meg: Akkor megiamteltem az osztályt harmadszor is. S a jó tanár, csak hogy szabaduljon Paliól, átereszlette. Tudnivaló, hogy akkor egy professor állandóan egy osztályt vezetett minden tárgyból

Vége is Pali — beszéli tovább az arendás

a tanári kar országos egyesületében sérelmeit megbeszélve, mint testület követeli és vivja ki anyagi helyzetét javítását, míg a tanítók országos szervezetükben, a kereskedők, sőt még az iparosok is megtalálják érdekeik képviselőit az iparosok körében, addig az orvosok, még ha nem is maguk érdekében, de az általuk képviselt közegészségügy tehát országos fontosságú ügy érdekében emelik fel szavukat, az pusztában elhangzó szó marad csak, mert az irányadó köröket velünk szemben tanúsított köznyéből egyesek puszkapogtatásai nem fogják fölírni, hacsak az orvosok szerveződő egyesületeikben az egyesek által a kar érdekében megindított harcokat támogatva, ágyudörgés nyomtatékával nem adja tudtára azoknak, kiket illet: Jogainkért harcolunk, jogainkat követeljük!

Kartársak! állapotunk a társadalommal, a közönséggel, de önmagunkkal szemben is szűgyenletes! Mit gondolnak, vajjon az ily állapotokat lehárgiába elmerülve szomorúan bár, de nyugodtan tűrni, vagy ellene tenni, cselekedni kell-e?

„Segíts magadon és az Isten is meg segít!”

Dr. Korein Adolf.

Perlak-otoki csapások.

Aug. 29.

Csak mindig igaz marad az a gyűlöletes közmondás, hogy a baj nem jár egyedül!

Ez a szerencsétlen alsó-muraközi nér, mely nem a legjobb anyagi létnek örvend, ez idén vérmes reményekkel várta a kezegető napot, midőn dúsz kukoricza-földéről haza hordhatja a bő termést, s így játszva fizeti ki adóját — no meg az ügyvéd urat.

Azonban fájdalom! homo proponit Deus dispinit... közbeszólt az e'lemek leg

— hazament gazdálkodni; ösvegy édes anyja is a „falusi uri birtok” Pálira, mint egyetlen örököse nézett s e czímen: csakhamar bele is ült.

Nem volt többé, a ki kényeztette, már amint az egyetlen gyermekkel történni szokott. Így lassankint megedzette őt az idő és a sok gond.

Házasodni készült.

— Azt hinnétek, szől az árendás, hogy ez Pálinak annyi előnyös ismerettség és annyi kényeztető kintintetés után, amikkel a nőök lepen-nyomon elhalmozták, valami könnyen ment. Szörnyen válogatot. Több ízben híresztelte, hogy immár akadt menyasszonya. Persze nem hitte neki senki mert két hét múlva megint csak azzal ált elő: hátha akad még szebb is; hátha akad még fiatalabb is; hátha akad még gazdagabb is. A ki jóalarólag figyelmeztette olykor, hogy ennek vagy annak nincs pártja, ilyet vagy olyat nem talál hét varmegyében sem: annak rendesen azt felelte, hogy ej, hiszen ráérek még! — Vagy pedig a vállás szempontját vetette fel: Tudod, pártias, a gyerekek nevelése szól ellene, hogy kálmínistát vegyek. Vagy: elvinném, csak ne volna olyan alacsony; vagy ne volna fekete haja, vagy ilyen meg olyan — ki tudja, miféle hibája.

Hibát mindig födözött fel, ha erre került a dolog.

— Hja! kedves Pali barátom, ha te ilyen válogatós vagy, akkor épen időletan után három hétre lesz az esküvőd, mondám. De az idő telt, Pálink véntül, velünk együtt s végre is a minap vezette oltárhoz saját két gazdasszonyát. —

Hogy mi is az én nevezetes tapasztalatom, ezek után már nyilvánvaló. De a házassalándók kedvéért szabályképen is megsugatom: no válogatásnak sokat, mert: „a leány mind egyforma.”

B. T.

rakoncztalanabbika, a haragvó Dráva vize s szennyes áradatával előntötte a partmenti gabnatermő helyeket elannyira, hogy a még lábon álló tengerinek csak bokkrétája látszott ki. Az iszapos hullámok, mint könyű pelyheket, hintálták dagadó hátukon az éretlen disznótököket. A bab hüvelyes-öl együtt lett semmivé.

És a vázattatla gyümölcs nem kell sem embernek sem állatnak.

Kegyetlen ez a „két)akja” Dráva nagyon. A még néhány nappal előbb zöldelő szigeteket elnyelte s ezek növényzetét nyomtalanul elöprötte. A balparttól tekintve úgy nézett ki, mint egy fölborbácsolt tenger; dühében csakúgy tajtékzott. A főbőszült vízfodrok — vélnéd: két tömör fal — szilaj elszántsággal törtek egymásnak s mikor összecsaptak, csakúgy szórták az iz z é tört viz sziporkát. Itt egy kif csart élőfa, ott egy keringő deszka küzdtek az áradattal.

Isten őrizte meg a repülő-hidat a végveszélytől. — 24 óra alatt kidühöngte magát a szeszélyes hullámtömeg s ma hajlandó rendes medrét visszafoglalni.

E helyütt nem látom fölösnek figyelmeztetni Perlak város kiráját, hogy azok az o t o k i malmok nem jó helyen állanak. Azok erősen rongálják a becsali csárda alatt az amegy is kevésnek bizonyult terület határát: a Dráva partját, meg aztán nincs meg a r é v é s m a l m o k közt az előírt távolság sem. Már pedig ez két ö r e g hiha!

De hát mint mondám, a szerencsétlenség követi egymást. — Alig húzódott vissza a morajló Dráva a tilosból, már is fölittötte fejét a v ö r ö s k a k a s.

Tegnap délután 2 órakor sűlűzírke fölő emelkedett délen a kéklő égbe. A nap forrón öblözött s első pillanatra megmagyarázhatlaunak látszott lomhán emelkedő hamvas oszlop, de csakhamar meglett feje a titok: a harangok vészkongása jelezte a második rombozó elem megérkezését. Tűz van! kiáltások tölték be a tikasztó levegőt s kiki a mindegyre sűrűbben terjengő füst-fölő felé futott. Végre megtudtuk: O t o k é g L e t t e r r e n a g y r i a d a l o m ! Tűzoltóink — jobbára földművesek — kint a mezőn munkáltak; az a néhány mesterember tehát, ki iparágánál fogva otthonához van kötvé, fe ébe nyomta a rezes sisakot vagy vörös sapkát s rohamlépést tutott a fecskeendőkért s ezekkel együtt a helyszínére Jegyud Flórián villamfiakker lovai — mintha Eli zeus próféta tízes szekere lett volna — oly gyorsan röpitették a főszivattyút Ottokra

Hála a kegyes égnek! sikertült a tűzet loca izálni. Leégett Baricsnak egy ketős istállója, benne igen szép és jól táplált anyakánca, 2 igen szép tinó és 2 darab kihizott serté; ezeken kívül földig égett az istálló mellett állott élés-kamra, telegabnával, liszttel, zsirral, fehér és felső ruhával, melyek közt voltak elre'tve az okiratok: vételi szerződés, nyugták és kötvények. A csapongó láng innen a hosszú ház tetejére vetette magát s a fullasztó melágben néhány percz alatt ezt is hamuvá tette a padláson volt szénával, gazdasági és más eszközökkel. Egy kazzal szalma és nagy gar-mada trágya szintén a tűz martaléka lett.

Talán midéz nem így végződik, ha Baricsék otthon lettek volna de kint voltak a mezőkön; a gazda akkor jött haza, midőn vagyonát a hozzáférhelen lángnyelvek nyaldosták, neje pedig arra érkezett meg,

hogy barmainak még romjait sem láthat már.

A gyulás oka még e pillanatban ösmeretlen. Egy k bosznian kövét látja benne, mások szerint meg felgyeget nélkül hagyott gyermekek tűz-játéka idézte volna elő — A kár 7—800 frtrn rug.

Lehetetlen eléggé megróvni azt az indolentiát, melyet a falu népe a tűznél kifejtett. Szerencsére jelen volt a vésznel Tordai Sándor László esen'ór hadnagy, ki katonás szigorral hajtatta csendőreivel mentésre a bámész népet.

Szilaj Pista.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Aj tanér.** A csáktornyai közselelem, valamint a polgári iskolánál a hét elején megejtetvén a beiratások az 1891/92-iki tanév e hó 3-án a Szent-Lélek segítségével hívása mellett ünnepélyesen megnyitottatott. A mise után az illető intézetek igazgatói buzdító szavakat intéztek a tanulókhöz, mire az iskolai törvények felolvaslatlak és megmagyaráztattak. Az áll. tanítóképző-intézetben e hó 4-én volt a felvett növendékek jelentkezése s 5-én az ünnepélyes „Veni Sancte” Mise után az igazgató a zeneteremben összegyűlt tanítónövendékek előtt leendő pályájuk fontosságát méltatván, szorgalomra s jó magaviseleltre buzdította őket. Ezután bemutatva az intézet új tanárait s a fegyelmi szabályok felolvasása után a tanévet megnyitottnak nyilvánította.

— **Uj orvos.** Stridon dr. Weniáner Izor orvos, körorvosi minőségében letelepedett.

— **Mint már** lapunkban je'eztük, f. hó 12-én két magyar zeneművész egyik zongorin, másik hegedűn, k k a budapest m k zeneakademián nyerték ki-képezetét-üket, hangversenyt rendez. Midőn erre a n. é közönség figyelmét ujjal föl-hívók, meg egyeztük, hogy kívánatos volna, ha ülőhelyeiről a műértőközönség jó előre gondoskodnék. — Ezen hangversenyre jögyek előre válthatók a győgyosztárban, Pethő Jenő uná! Helyárok: Elő két sorban á 1-50, ülőhely 1 frt; állóhely 50 kr; diák egy 25 kr.

— **Értesítés.** A csáktornyai alsófokú ipariskolában a tanoncok szabályszerű felvétele szeptember 6-án 8-án és 13-án d. u. 2—4 óráig a helyb. polg. iskola helységében történik. Az ipariskola I. osztályába olyan növendék vétetik fel, ki az elemi isk. IV. osztálya számára kiszabott tantárgyakban való jártasságát felvételi vizsgálat után igazolja, vagy ezen osztályról legalább is elégséges előmenetelről tanuskodó bizonyítványt képes felmutatni. Az olyan tanuló, ki 12. évét még be nem töltötte és a IV. elemi osztályt be nem fejezte, a rendes e'ni népiskola látogatására köteleztetik. A Nagym. vallás- és közoktatásügyi m. kir. minsteriumnak 1884. évi június 23-án 27496. sz. a k. rendelete értelmében minden iparostanonc tartozik magát az ipariskolában beírtni. Figyelmeztetnek tehát a tanulók, különösen pedig ezeknek gazdái, hogy tanonczkaikat a kitűzött napokon, de legkésőbb szeptember 18-ig az ipariskolába beírassák, ellenkező esetben a közigazgatási szolgabírósnágnál fognak bejelentetni, ki is a mulasztókat 20—200 frtig terjedhető pénzbírsággal sújthatja. Az ipariskola látogatására a kereskedő tanonczok is egyaránt kötelezve vannak. A rendes előadások szept. 15-én veszik kezdetüket. Csáktornyai, 1891 szept. 4-én.

Az igazsátság.

— **Színházi jelentés.** Van szerencsém Csáktornya város és vidéke műpártolásáról hirneves közönséget értesíteni, miszerint jól szervezett dráma-, vigjáték, népszínmű és operette színtársulatommal előadásaimat a Hattyu szálloda disztermében a jövő hét elején megkezdem. Igyekeztem leendő, öszszevágó jó előadásokkal és válogatott műsorral a nagydemű közönség finomolt műigényeinek minden tekintetben megfelelni. Műsorom vannak: Elektra. Nagymama, Megboldogult, Rendjel, Huszárszerlem, Szegény Jonathán, Pepita, Nebántsvirág, Első, második, Bőregér. A mit a mama akar, Ingven-élők, Náni, Fityfity, Bársony uram felesége, Árvalányhaj, stb. stb. Bérlet 12 előadásra nyitok. Bérlet árak: Körszék 8 ft. Zártszék 6 ft. Kérve a nagydemű közönség kegyes pártfogását maradtam kiváló tisztelettel **J e s z e n s z k y D e z s ő** színgazgató.

— **Dr. Wolf Béla** Csáktornyan tartozkodó dráva-vásárhelyi körorvos mint tartalékos katonarvos 35 napi fegyvergyakorlatra bevonult. Október 1-én foglalja el rendes működési helyét.

— **Mint halljuk** 1 hó. 13-án protestans istenisztelet lesz a szokott módon és helyen.

— **Sajtóhiba.** Az orvos társadalmi állásáról szóló közlemény első részében (lapunk 34. számában) a köpölyözésről lévén szó, **V a r a z s d - T o e p l i c z** helyett **T a p o l c z a** szedettel. Ezen hibát annál is inkább sietünk kijavítani, mert tudtunkkal **Tapolczán** nem divik a köpölyözés.

— **Gyermekszínház.** E hó 3-án szülők és gyermekek jelenlétében Csáktornyan, a Hattyuhoz címzett vendégelő disztermében gyermek színi előadás rendeztetett. Előadatok: „A két befőttes üveg” és „A kis libapásztor” című vigjátékok. A színi előadásban közreműködtek: Knorczér Ilonka és Vilma, Kovacsics Czilike és Juliska, Németh Iuska, Szukits Mari, Maiczen Ferencz, Plichta Laci, Slemmer Géza tanulók. A kis műkedvelők a vakácziót jól megtanulták szerepeiket és ügyesen játszottak. Ha a szorgalmi időt át az iskolában is ily ügyesek lesznek, akkor nem lesz szekunda és nem lesz baj az előadás a szegény tanulók javára rendeztetett, kiknek pár forint jut a bevételből.

— **Tanítóválasztás.** Dráva-Szt-Iván községben e hó 30-án ejtetett meg a tanítóválasztás. Megválasztott: **Sray József** okl. tanító a csáktornyai tanítóképezdén m. tanévben végzett növendéke.

— **Jásmét veszett** elő garázdálkodott Csáktornyan. Buzás külváros felett e hét elején egy veszett eb szaladt végig a Adelman vendéglős kis fiát megmarta. A kutyát agyonlőtték, az aggódó szülők pedig nyomban a budapesti Pasteur-intézetbe vitték sebesült gyermeküket.

— **A dráskovezi népiskola** évről vizsgálata az 1890/91. tanévről folyó évi aug. hó 29-én tartatván meg az iskolaszék és több tanügybarát jelenlétében, az alig várt és óhajtott idő ugylátszik nálunk is bekövetkezett, mert őszintén megvalván, jól esett hallanunk, hogy a horvátjaink tanuló ifjak mily szabatosan feleltek a magyar tanítárgyakból, mely előmenetelért első sorban **Novák Ferencz** ügybuzgó tanító és hazafiinak szívóssággal mondunk köszönetet és reméljük, hogy tevékenységét a magyarosítás terén lankadatlan erélytel továbbra is folytatni fogja.

Dráskovecz, 1891. szeptember 3.

Konyáry László tanügybarát.

— **Megtekintve** az 1848–49. szabadságharcai emlékek kiállítását, meggyőződünk, hogy a szent ereklyéket — dicső

multunk immár csöndes tanuit — bárki is, kiben hazafias szív dobog, nagy élvezettel fogja megtekinteni és sok tanulságot fog belőlük levonhatni. Az egész kállítás 7 termet foglal magában. Legérdekesebb tárgyait a rendkívül sok csataképek, arczképek, vértanunk és nagyjaink ereklyéi képezik. A nagyteremből feljutunk a felső nagy terembe. Tiszteletteljes elfoglaltság érzete vesz itt rajtunk erőt, mert csakhamar észrevesszük, hogy itt minden **Kossuth László** öt családja körében, a nép között, az országgyűlésen, munkaközben stb. mintegy 250 kép s mindegyik más-más kiadvány. A nagy terem folytatását az aradi szoba képezi. Itt vannak elhelyezve az aradi vértanuk relief szobormintái, melyeket **Zala György** készített és minden pozsonyi, pesti stb. vértanuk olajfestett nagy képei. A bejárattal mellett levő 3-ik nagy teremben van **Rona szabadságharchoz** mintája. Itt van továbbá **Oztróvszky József** kur. tanácselnök 1848–49-ii aradi kormánybiztos remek filigran faragványu tabernakulumja, melyet a joesefstadti fogságban készített. Ki vannak állítva **Oztróvszky** egyéb rabfaragványai is, melyek bármely képfaragó becsületére válnának. E teremben van elhelyezve 80 olmtüzi magyar rab olajképe is, melyet **Tóth Ágoston** szabadságharczunk derék bajnoka az olmtüzi börtönben festett. Képviseivel vannak a szabadságharcz különféle fegyverei a primitív kasztól az ágyukig. **Husz** honvéd fog a kiállításban öröködni, valamennyi más más 48/49-es honvéd egyenruhában (lesz tüzei, vadász, 5 féle lovas stb.) felelevenítve előttünk a szép mozgalmas napok alakjait. Valóban nagy és nemes feladatot teljesített a kiállítás rendezősége. Midőn szabadságharczunk eme dicső emlékeit ily lehető legteljesebb együttességében és eredetiségében iparkodott a magyar közönségnek bemutatni — **Lapunk** szerkesztője **Muraköz**ből is több értékes emléket küldött fel.

— **A tüzoltói új mászótorony átadása** ma délután 6 órakor lesz.

— **Öngyilkosság.** Sulyos csapás érte **Lovrecz Gáspár** hétvévéri lakost. Ugyanis: néjét — kivel legjobb egyetértésben élt — f. hó 2-án este 7 órakor a padláson felakasztva találta. Rögötn lemetesztek, de minden élesztési kísérlet hasztalan volt. Mint a stridőli csendőrszervező jelenti, a bűntény teljesen ki van zárva; mivel az asszony már buzamosabb időt át sulyos beteg volt, a többször emittette, hogy erőszakkal fog megválni életétől. Valószínű, hogy a beteg nő egy öneledt pillanatában vetett véget életének.

— **A Budapesti Látogatók Lapja** aug. havi számának tartalma: **Szent István király** napja **Budapest**en. A szabadságharcz kiállítására, a **temesvári kiállítás**, melyről 11 szép kiállítási kép közöl. A háromnyelven megjelent, hézag pótló lap szerkesztője **Szalai Mihály**.

— **Megyei hírek.** A megyei közgyűlés aug. havi gyűlése nem szept. 8-án, hanem 15-én tartatik meg. — **Allandó választmányi ülés.** A f. év október 1-én tartandó törvényhatósági bizottsági gyűlésre az 1892. évi megyei költségvetés megállapítása tárgyában teendő véleményes jelentés elkészítése végett az allandó vál. e hó 16-án, a törvényhatósági ügyek közgyűlése tárgyalásának előkészítése céljából pedig 26-án fog gyűlést tartani. — **A z.egerszegi iparos** tanulók kiállítását aug. 27-én nyitották meg a polg. iskola épületében. — **A b-füredi fürdőt** aug. 28-ig 2446-an látogatták meg. — **Vihar** aug. 33-án ismét vihar dühöngött a Zalavölgyében és a Balaton mellékén. A vihar szakaszonként jégesővel járt, mely iszonyu pusztítást tett **Zala-Apáti, Esztergál, Szabar, Zalavár, Hidvég, Magyaród és Sümeg** vidékén, tönkretéven a szőlőt és kukoriczát. — **A Dunántuli közmiv.** Egyesület kanizsai fiókja alapszabályait kidolgozta s nem sokára a nagy biz. gyűlésnek fogja bemutatni. — **Felkérési tanítók** gyűlése. A kesztelyi és sümegi esperességi kerülethez tartozó r. kath.

tanítók egyesülete szept. 10-én Kesztelyen az ottani elemi iskola egyik tantermében fogja megtartani idei közgyűlését. — **Vessélyes csolnakázás.** E hó 26-án este **Schlesinger E.** csolnakázott a Balaton tükérén. Csolnakázás közben ssem előtt tartva: **Ne hagyj magad Schlesinger!** — állva akart a szandálonon evezni, de az egyensúlyt elveszté a Balatonba esett. Szerencséjére a csolnakázó egyelői szolga a partról észrevette s kimentette.

— **Hazai hírek.** A királyi mult hó 30-án a 3. hadiesztől utolsó hadgyakorlatára **Cillibe** érkezett a nagy számban egybegyűlt lakosság által lelkesült fogadtatásban részesült. — **Hidasi Kornel** szombathelyi püspök — hir szerint — hercegprímásá fog kinevezeteni. — **A z. első** magyar felvezeték végére-valahára **Nyitra** város közelében, a pálos szerzetesek régi nagy házában megnyitott. — **Az E. M. K. Egyesületnek** Erdélyről kiadott uti kalasázt **Csaky gr.** közoktatási miniszter a tanintézeteknek megszerzés végett melegen ajánlotta. — **A z. agrári kiállítás**, mely a társországot haladásának hű tükérül szolgál, remélhetőleg ugy a helybeli, mint a megyei iparosok számosan fogják megtekinteni. — **Csehek** a magyar tengerparton. Fiuméből jelentik, hogy az ottani Starcevic-pártiak a z. agrári kiállításra menő cseh vendégeket fel fogják hívni, hogy látogassák meg a horvát-magyar tengerpartot és menjenek Fiumeba, a hol persze zajos tüntetésekkel akarják a csehekot fogadni. — **Az erdélyi** tenyész-állat-kiállítást aug. 29-én **Bathlen** **András** földmívelési miniszter nagy ünnepélyek közt megnyitotta. — **A feltételesen** egy tragédiája. **Boldogly Károly**, a jelenlegi katonai gyakorlatok tartama alatt **Ujzsonyón** állomásot 19. gy. ezred főhadnagya aug. 29-én hajnalban agyonlötte revolverével ifju feleségét, **Dr. Fridmann**, győri tekintélyes orvos leányát és azuta maga magát. Mindketten meghaltak; a borzasztó tett oka feltételesen volt.

C S A R N O K.

Népdal.

Üres már az eresz alatt a kis fecskéfészek,
Száll a madár, száll s utána szomorúan nézek.
Mint is hogy nincs nékem szárnyam!
Átrepülném ezt a széles, kerek nagy világot
S eleddném azt a hűtlen, csafta gyöngyvirágot.

Hej beh szép volt a kikelet, beh szép is volt nékem!
Gyönyörűen ragyogott szép csillagom az égen.

Telvé szivem szerelemmel ...
Vadvirágon aranykőncsepp, gyöngyös harmat
rengett,
Fülemle, kis pacsipta hű szerelmet zengett.

Haj be gyászos, bubánatos lett nékem az élet!
Mint a virág harmat nélkül, én is csak ugy élek.
Szerelem a szív harminaja ...

Csalfa leány csalfa lelket hűséggel szeretem
S amily boldog voltam — olyan boldogtalan lettem.

Zokogóan dalol a szél, köd borong a tájon,
Elhervadt a rózsalevél a rózsafaágon.

Mint a szomorúfű lombja
Oly szomorú a szivemből! fakadt árva ének:
Üres már az eresz alatt a kis fecskéfészek! ...

Bálintffy Bálint.

NYILTTÉR *

Égész selyem mintázott foulardot 1.20 krtól egész 3-65 krig méterenkint (körülbelül 450 mintában díjmentesen küld **Henneberg G.** (cs. és kir. udvari szállító) gyári raktára **Zürichben**. Minták megrendelésre azonnalküldetnek. Levelekre Svájcba 10 kros bélyeg ragasztandó.

* E rovat alatt közlöttekért felelősséget nem vállal a szerkesztő.

FELELŐS SZERKESZTŐ
M A R G I T A I J O Z S E F

Főmunkatársak:

A KÉPEZD EI TANÁRITESTÜLET TAGJA I

S nednikom moći je svaki dan govoriti med 11 i 12 vrom. — Sve pošiljke tišće se zadržaju novinah, naj se pošiljaju na ime Margitai Jožefa urednika vu Cakovcu.

Izdateljstvo:

Knjižara Fischel Filipova kam se predplata i obznane pošiljaju.

MEDJIMURJE

Predplatna cena je:

Na celo leto . . . 4 frt
Na pol leta . . . 2 frt
Na četvert leta . . . 1 frt

Pojedini broji koštaju 10 kr.

Obznane se poleg pogodbe i šal računaju.

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni i povučljivi list za puk.

Izlazi svaki tjeden jedenkrat i to: vu svaku nedelju.

Službeni glasnik: „Medjimurskoga podpomagajućega činovničkoga društva“ „Čakovečke sparkasse“, „Medjimurske sparkasse“, i t. d.

Prva pomoć

kada gdo nastrada.

I. Kada vudri krv na nos.

Krv more iz nosa curiti, ako se gdo-god vrazi po nosu, bilo da se je vudril, bilo da je opal na nos, ili krv ide na nos od sebe sama.

Ima ljudih, kojim curi krv iz nosa vsaki čas, ili je zrok ili ne. Jedni su zdravi, puni, jedri i krv im, rekel bi, brizga iz tilah; ovim nebude škodilo, ako nos gda gda i pretoči krv: negda im od toga odlehne glavobolja, vrućina (ogrjevica), omeđlovia itd.

Ali onim, koji su blēdi, nabuhnjeni mršavi, slabi i vpadjeni more krvotok iz nosa naškoditi, ter ga more preobladati, a i jakomu bu našadilo, ako bi jako curila i duže trajala. Osobito pako detetu, koje ima i onak malo krvi, more škoditi, ako mu gustokrat krv vudra na nos, pak potraje duže vremena, dok se nezastavi.

Kada slabomu čovēku jako ide krv na nos, ne treba niti časa počasiti, nego taki gledati, da se krv zastavi. Gdē gda to nije lehka stvar Prva je regula vu toj ne volji mir i hladnoća.

Betežnik nesme nikaj delati, nesme se niti gibati, osobito gornjim tēlom, nesme biti na vrućini i toploti i nesme vrela jela jesti i piti.

Ako za koji čas krv od sebe ne stane, naj betežnik oblaže čelo i nos hladnimi oblozi, naj šmrka vu nos hladnu vodu ili hladnu vodu pomēšanu s octom ili alaunom i nek pije kiselu limonadu; naj se razpaše i naj osobito pazi, da mu nebude stišnjeni vrat i prsa.

Ako i to nepomore, oblagajte mu hladnimi oblozi zatiljak i prsa, a poleg toga naj šmrka i vu nos gliboko vleče samu hladnu vodu ili vodu s octom ili alaunom.

Ako nepomore i to, onda napravite od pamuka (vate) ili šarpije, koju ste najprije zamočili vu raztopljeni alaun, male krugljice, privežite ih na konce i vteknite ih visoko vu onu nosnicu, iz koje teče vun krv.

O e krugljice zabrtvile budu nosnicu ako ih nekoji čas ostavite vu nosu, a krv bude preerala. Ako nisu više potrebne, potegnite krugljice s konci pomalom opet vun.

Betežnik treba, da je zevsema miren, a naročito naj se ne izhraće, ne kašlje,

ne smije i ne ki-e, ar bi to tiralo krv vse više vu nos.

Nestane li krv ni nato, nego ako bi isla iznutra po požiraku dolji, onda je potrebno iskati taki doktora, da doktor iz nutra zatekne nos. Ako se to nevćini, onda takov krvotok more biti pogibeljen i za dalešnje zdravje, dapače i za človečanskoga življenja.

Pri nas je vu navadi nekakva detečja igra, gde đeca iz prekćenosti i silom nadraže nekakvom travom krv vu nos, pak gda gda biva, da se onda nemre zastaviti. Roditelji i navučitelji treba na to da paze i da prepovēdaju svojoj đe i tu igru.

Naš svēt drži, kada gustokrat krv vudara na nos, da su to pišćaji vu nosu i tu krv nečeju zastaviti. Vnogoput morete videti blēdo vpadjeno đete, gdē mu krv rohija iz nosa, a ono se raduje tomu.

Ponavlja li se gustokrat takov krvotok ili ako bi pošel jak e, đete bude vu svojoj neznanosti poginulo.

Pojde li krv na nos od vudara itd. anda od sile izvana, onda nije dosta, samo krv zastaviti, nego je potrebno iziskati, jeli nije koja kost vražena, a to bude najbolje koj doktor znal.

(Drugiput dalje).

ZABAVA.

Zestanek.

(Magjarski napisal Kistaludy).

VIII.

(Daje).

Videl je otca skrušenoga s nemilosti i kak je pripraven, da blagoslovi želje sina, koji si je zaslužil, da mu se izpuni želja Vu takvih senjarijah tam se na vrh brēga postavil, odkud je videl milu dolinu.

Videl je i rekel: „lēpa je, kak je i i bila, vrt se zeleni, hiža se beli.“ Tak sam sobom govoreći, pojde još brže doli i prevzet od neizgovorljivih čustvah ljubavi kak zvan sebe da je, odzvanjalo mu se od vustih, da je mila dubrava dvaput opetovala: Dragica! Dragica!

Vu migu zapazi pod lipom smēhom obrašćen, povehnutim cvēćem posipan grob Vu njem srce zatuče, med uhvanjem i strahom pokuca na vrata; nepoznan mu čovek stane pred njea a on brez svakoga

drugoga pozdrava stane s pitanjem: „Gdē je Dragica?“

Nepoznani mu namah odgovori: Bog si ju zna; mati joj je ono pod lipom vu grobu, a kam je ona odisla, kak je svoj imetek meni prodala — toga neznam, ar neje rekla nikomu.

Tužen Mór s razčepanim srcem od ide pod kitnjastu lipu i sede se čisto do groba. Ovde — uzdehne i reče:

Ovde sam preživil mnogi vugodni lēpi čas; to mēsto blaženosti i razkoja mojega postalo je grob. — Ovde a ne vu grobu počivaš mama! moje ljubljene a po tom mama moja mila; — jeli ti to učinila Dragica za ljubav onog nepozabljenog spominjanja, da joj pod lipom sva sreća — te sreća prve ljubavi, i ti sva sreća i radost njena, ti mama moja!

Ma ne, ne ljutost nego pokoj nahadjam pod tobom oja lipa! svedok mojih zdihavanjah. Vkanljivo uhvanje nebude već mamljivo mućilo srce ovo . . .

Kaj je življenje, gda mu kratke ra desti korakom naslēduje dugotrpnna muka s kupicom čemera i gorkosti.

Nevesel, zami ljen gene dalje pram zamku svojih prekdēdov. Većerni mrak

prijimal je ravno domaču krajinu; samo još vrhuna od brēgov rumenili su se vu zlatih posljednjih sunčanih trakih, kak to zna devoja ko lice od plamena, koji bukti vu srdcu.

Na jednom brežuljku sedi pastir, neodlučno igrajući i s prstmi prebirajući po svojoj zveglici; mlade ovce su mu se pasle, rekel bi po taktu njegve mužike; ravno su se povračale k staroj — svojoj mami morebit, da je vrēme, da je k domu vodi.

On gene malo nže k kapelici, tomu svedoku njegovih najiskrenesih željah Sve poznato, sve staro — moja dva spomenika! Trepet ga stal primati; ide bliže čita:

„Mojemu nepozabljenomuu sinu,“ Čudne su mu se misli zbunile, gonetka je dvojbena, odide anda k pastiru, da čuje jeli bi ju on znal razvēstiti? Pastir reče, da je stari zemeljski njihov gospodin, taj noviši spomenik dal na initi svojemu sinu, koji mu je vu svetoj zemlji negde mrtav ostal.

Tristo nevoljah otcu mojemu, ako je tomu tak, rekel je drhćuć i oče vu kapelicu iti, kak da nevēruje niti svojim očim, niti ovomu povēdanju. Pastir ga je naslē-

Različiti izvadki.

(Dalje).

XII.

Nezahvalnost je nenaravska i najgorša hmanjica, jer ista nema živina znade zabvalna biti.

Meni se je jednoć sljedeće dogodilo :

Došiel sem vu nekom ovdešnjem vinogradu do jedne više od klattra duboke jame, vu koju su okolišni vinogradari svakovrstno smetje i ro dje hitali, vu toj jami zapazim posve iznemogloga psa vu okrugu ležati.

Kad je nutar opal ? Bog zna, samo to je bilo sigurno, da je već nekoliko dni vu jami bez hrane i pitja sprovel i posve iznemogel. Jama je bila okrugla bez izlaza, anda van oditi nije mogel, duboka pako je bila preko klattra, anda niti van skočiti nije bil moguć.

Kad sam ga vu jami ovak mirlo ležećega spazil, zgodil sem odmah, da mu se je morala nesrčca dogoditi i on pred duže vremena slučajno vu nutar opasti, gde bu, ako ga nitko neoslobodi, moral od glada i žedje poginuti.

Kakovih 300 korakov od toga mesta bila je nekog dosta imućnog seljaka klet, — k ovoj se odputim i baš najdem vlastnika vu njoj, te ga zamolim za lojtru za da toga psa iz jame izvadim.

On mi lojtru posudi i zajedno veli, da je već pred 4 dni bil vu goricah i psa ćul tuliti, ali nije znal zrok tuljenja, a na jamu se niti jedankrat nije zmislil.

Ja s lojtrom, kakti najzvučeneši dimnjačar, na plećih otidem k jami, spustim se po lojtri vu nju, vzemem nutri unesrećenog psa i donesem ga iz tog pekla na běli svēt, vzemem lojtru te ju nesem natrag gospodaru a pes ide za menom, — onde vu kleti mu dadem malo kruha, kojega on pojede i polag mene si na zemlju leže.

duval; dojde unutra poklekne si na materin grob i nemoleć razgledaval je svoj spomenik.

„Sim dohadjaj“ reče potlje duže stanke pastir, svaki den vu stanovite vrēme stari gospodin, pak se tiho i mirno moli Bogu za izpokojenje duše sina svojega

Čini mi se, da je gospodin po svoj priliki zbog njega i beteguval, nu budete ga videli — vu ovo vrēme navadno dohadja sprevadjan s nekom rajske lepote i dobrote devicom.

Vu to oglasi se zvonce, premukli mu se glas raznihaval po šumi, te pastir uz zel škrljak s glave nagne za čredom svoje ovce Mór, kak s raztopljenim srdcem obzeme svoj spomenik i kušaval ga . . . pak se onda stane i vupre oči zamku na obloke.

Vu čas su se odprla vrata. Tivadar — predznaval ga — stapa poleg ženske, kojoj je glava mrežom zastrta; idu na spram kapelici. Mór hotel je pred nje. Radost i žalost borile su se vu njem, ho tele su mu srdce.

Drugiput dalje.

Ja sam sa gazdom vinograda popil tri četiri kupice vina i stem se razidemo, ali pes ide za menom. Kad sam došel do blizu Ludbrega, pes je još zmir bil pri meni; pričel sam ga anda, za da se ga rešim, od sebe terati, kaj mi je i konačno već blizu Ludbrega za rukom pošlo.

Z kamenjem ga zgadjajuć zadnjić sem ga od sebe odteral i on me je ostavil, akoprem se je puno krat za menom ogledaval i stim ođitu želju; zmenom ostati, pokazival.

Mogli su za tim kakovi tri meseci projti i ja se dopeljam k stanovitomu bolestniku vu Župancu kraj Bukovca, komaj da sem iz kolah doli zi-el, skoći iz nekakovog kuta vu dvoriću izpošl stope nekakov pes k meni, pričme zkanuskati, po meni skakati, ruke mi lizati i okolo po dvorišću bežati kakti, da je pamet izgubil

Farba i veličina psa bila je ona ista, koja i onoga po meni iz jame oslobodjenoga. Vu spomenku sa domaćimi je to zi-lo van, da je ov njihov pes pred trimi meseci zginul i stoprv za devet dni ves zgladjen i mr av dimo povrnul. — anda je to on isti pes bil, kojega sem ja iz jame na běli svēt bil donesel.

Kad sem se od betežnika natrag domov pelal, skočil je k meni na kola i do Ludbrega me, zmenom se vozeć, sprevel i vuz put mi se milil, na koncu se je ali ipak s foringašem natrag domov povrnul, i onda se više nismo videli.

Jeli je ov pes bil zahvalan ?

XIII.

Nečudi se ako se najbolji ljudi i najvredniji ljudi po zločestih ogovaraju i preganaju. Zar nije najzreleši i najsladji sad, kojega ose grizu i crvi razkapaju ?

Hmam jeziki kad nad Tobom viču,

Nek Ti nebu glava seda :

Sad nij' zločest, koga ose piču,

Ili črv mu srdce zjeda.

Em. Kollay

KAJ JE NOVOGA ?

Gift vu keliku.

Vu varašu Palermo vu kapelici grofice Di Mazarrino, služil je kapelan La Roza svetu mešu, i tom prigodom zmé al mu je zvonar gifta međ vino, i gda je kapelan iz keliha popil, opal je i vumrl. Zvonara su vlovili i zaprii.

Najvekša hiža na svetu.

Vu Ameriki nakanili su jednu hižu zidati, koja bude 26 kondignacijah imala i prestora za jezero kvartirov. Zevsema gori na krovu, koji 50 klastrov visoko, bude slo eni ljepi vrt. Strošek za zidanje ove hiže zračunan je na četiri milijune polarov.

Kradja na temešvarskoj izložbi.

Na temešvarskoj izložbi izložena su bila vsakojakačka fina vina vu hižah, gde su mogli pohod telje izložbe i k-stati vino. Ali se je za nekoji dan opazilo, da ni samo iz hižah, nego i iz pivnicah izložbenih kradje

negdo vino, šampanjera, konjaka, itd. Polije je počela iziskavati krivce i pošlo jim je za rukom vloviti stražane, koji bi imali paziti na to; da su oni bili delnici ove tabine, a vodja je pak bil pincemešter.

Vmoritelj birov.

Iz Ungvaru pišeju, da su tam pred nekojim mesecom našli vmorjenu jednu gospu i to Szentmiklošija bogatoga vlasteliona (zemeljskoga gospona) ženu. Sumnja je bila na obćinskoga birova Kőzö ü Karolja, da je on vmoril rečenu gospu, i njega su i vlovili. Ov sumnjom obteršeni birov se je 20 ga augusta vu reštu na vačer obesil. Komaj v jutro su v pamet vzeli njegovu samoubojatro.

Notar,uski pomoćnik vu zdvojenju.

Zagyva Daniel je ovih dneov na tužno odlučenje spal; ar su ga ne hoteli izabrati za notarjuša, akoprem je već 17 ljet bil pomoćnik notarjušov. Čekajuć tulika ljeta na mesto, dok bi se izpraznilo, nije mu niti vezda sreća poslužila, i zato se je vu žalosti hitil vu zdenec i tam se vtopil. Nesrećnoga čovēka sprevadjalo je vno go ljudih do groba.

Ziv zakopani črez 72 vure.

Iz Pörtčaha javljaju : Pri nas se je cirkveni turen zrušil i tom prilikom je Rišib Lukač tišlar pod ruševine dospel i tam zvun male izvanjske ozlede (rane) 72 vure pod zrušenim turnom lezal. Ov na čudo oslobodjeni čovēk pripovēda, da je vu cirkvi sedel i na jednokrat je opazil, da je blizu pred njim nekoliko ciglov opalo. To ga tak prestrašilo, da nije niti misil se osloboditi, dok je ni čeli turen se na njega zrušil. Jednoj gredi more zahvaliti, koja je ober njega vu takov položaj došla, da se mu nije nikaj hušega pripetilo. Oa si misli, da je on čas omeglel. Gđa je opet k sebi došel, spoznal je svoj položaj, dva put se hotel skenčati, ali je odestal od toga zato, kajti se je vu svetom mestu nahadjal. Vu strahoviti zdvojnosti se je nahadjal, gda je opazil, da su težaki prestali skapat i ruševine odvažati. Onda ga je opet strašna žedja poprijela i mučla. Podjedno je za pomoć kričal, ali brez hasna. Komaj večera vu jutro su ljudi počeli kricanje i oslobodili su ga.

Veliki vihiri i tuča.

Opet smo dobili od svih stranah orsaga glase, od velikih vih ov i strašne tuče.

— Iz Šiofoka pišeja : 25-ga augusta po poldan međ 5 i 7-mom vurom strahoviti viher nas je pohodil — kak takaj i čelu okolicu, na kakov se malo gdo zmišljava. Nastal je strahoviti veter sa suhom tućom. Kak golubinja jajca debela tuča padala je, zatim pak je oblak opal, i tak nikaj nije obćuvano, polje, sadnjaki i gorice je zevsema sfondano, a senokoše su vodom poplavljene. Viher je krove sprehital i veliku vnozinu drēv s korenom spukal. Kvar je veliki i ljudstvo vu zdvojnosti.

— Iz Kaloče pišeju : 23 ga augusta po noći nastal je velki viher, tak, da je drēvje iz zemlje shital i vno go krovov zrušil. Za čas zlejal se je deždj i gusta, kak lešnjaki debela tuča počela je padati, koja je zevsema pokrila zemlju. Vu Kaloči nije tak veliki kvar napravila, kak vu susednih obćinah Foktó, Dušnok, Dunapataj i vu okolicu. Kvar je neizmeren.

— Iz Kunfélegyháza pišeju: 23-ga augusta med četvrtom i petom vurom po poldan strahoviti viher bil. Kak ljudi pamotnju nije se vidla takva strahovita tuča kak vezda, debela bila je kak golubinja jajca, i gorice je na pol vništila. Vu varešu je na trih mēstih strēla vudrila, nego nije vužgala. Nekakvoga Katona Imbrija konj skoga trgovca 28 konjov je tom prigodom iz štale pobeglo tak, da su još ne nadjeni. Obloki su s vekšinom vsi potrti.

— Od vihra i tuče vu Szarvašu pripeli su još žalostneši glasi. Strahota, kakva je postigla mēsto Szarvas vezda, nigdar nije takva tam bila, — strēla vudrila je vu turen cirkveni i zrušila ga, kak tulikajše i druge krove; drēvje je i s korenjem viher vun bitil, vu goricah našli su samo šibje, kuruza je zevsema na nikaj spravljena. Ja kost vibra prehitila je vnogo željezničkih vahtarnicah i vnogo melinskih kolah je zdobila. Kvar je jako velik.

Iz Congrada pišu, da je 23-ga augusta strahovita tuča padala tak, da je na krovih lēžala kak po zimi snēg. Gorice su zevsema sfondane. Kvar nije još prešarcan, a gorice bile su vekšim dēlom asekurirane.

— Velika pogibelj bila je i vu Zala-Zabaron 23 ga augusta. Tu je već 16 ga augusta tuča gorice sdešmala; a vezda je pak gotovo na nikaj spravila. Najprvije padala je tuča kak golubinja jajca, a ptlje kak kokojinja jajca debela, i tak sadje s istim svržjem do kraja strgala. Ljudstvo i malo je jedino ufanje vu goric, ali vezda je i tomu kraj.

— Iz Szēgedina pišeju takaj, da je i tam velika bura bila. Vu okolici Főlegyháza, Kečkeméta je tak strahovita tuča bila, da se tam već od zdavnja nezmišljavaju na takvo. Vništila je s jednom rečjum vse. Gorice, sadnjake je zevsema na nikaj spravila, drēvje je vu cōlom hataru pretrgala i gospodare na veliku nevolju nagnala.

Gladovanje vu ruskom orsagu.

Ol strahovitoga gladovanja, koje v.č mešecov vu ruskom orsagu lada, teško je vse potenko zeznati. Korman, po svojoj staroj navadi, zatajiti hoće to nevolju, i veliku skrb i pazljivost ima na vse novine, da nebi pred svētom to nevolju odkrile. I zato sbog toga zroka jako malo znamo. Ali i ovo malo je dosta, da nas grozota spopadne, kak gladovanje siromaški narod (mužo) kole. Jezere i deset jezere ljudih pomiraju od glada, prez vsake pomoći i mentuvanja. Ovih dnevoj napisal je ipak jeden redovnik imenom Filomanov vu više novinah, nevolju ljudstva, o kojem se osvedočil. Napisal je sljedeće: Vu vrosu stanujući ovēk nije niti mogući si to premisljiti i predstaviti, kakova strašna i grozna nevolja fonda ljudi na selu. Ako je samo vu sebi strahovito biti svedokom velikomu pomoru, kuliko grozoviteše je gledati vu gladovanju i zdvojuosti nahadajuće se ljudstvo, pak im ni moguće pomći. Niti nemrem opisati, kaj sam videl; samo nekoliko prilikah budem napomenul. Ovih dnevoj išel sam črez selo Neredi. Vu prvaj polvuri našel sam 16 ljudih koji su se od glada smrtjum borili. Jedna stara žena vumrla je vu mojoj nazččnosti. Izmed mrtvih najviše njih je bilo, koji su već osem dni kruhaha ne vidli. S prepzdženim, mutnimi očmi gledali su nesrečni na me, nekoji su samo med njimi bili, koji su mogli ruku pre-

tegnuti za željenim kruhom. Malo ih je bilo, koji su bili srečni, da se njim želja spunila; i prejdi s vekšinom vumreju nego jim pomoć dojde. Čim sam dalje vu selo išel, tim sam vekšu nevolju našel. Pred pojedinih hižami, na vuglih vulicah i pred cirkvom, videl povsūd omišavljene, blēde betezne spodobе. Najvekši del je takvih, koji nikaj već nečutiju, niti neopsažaju kaj se okolo njih događja. S temnimi, oslabljenimi očmi gledaju samo pred se i zadovoljni već svojom nevoljom. Drugi opet kakti nori skabeju, larmaju i kričiju: „Kruha, kruha“, ne dajte nam poginuti!“ Matere javčeju i kričiju nad na pol mrtvom svojum dēćicom. Kada sam nekaj male hrane podal, dale su matere najprvije svojoj maloj dēćici, a ostanjke su stopram same pojele. Vse, koj je god bilo za jesti, vse je već potrošeno. Dok su još mogli najti na polju travu i drugi drač, još je bilo dobro za gladujuće, — ali na zadnje i to je vse potrošeno. Onda su došli na novu misel. Najpre, pobirali su listje iz drevja, ovo su sušili i žrmlali, i stoga su delali hranu. Na dugo nije nit ovo moglo nadomestiti kruha. Pomoć nije došla od nikud i tak su se onda smrtjum eli boriti. Vu osem dnevnom gladovanju vumrlo je vu jednom kotaru 47 familjah, i to vsi do jednoga. Rečeni redovnik Filomanov razglasil je to nevolju povsūd, ali vu novinah neufa se nigdo oglasiti, i tak zapušćeno ljudstvo pogiba. Vu jednom delu orsaga pomrila je već jedna tretina ljudih; a kaj bude istom vu dugoj zimi, a kaj pak budu na protuljetje, gde nebudu imali žitka niti za seme; i opet budu već naprvo pripravri nevoljom se boriti. I dok na jednoj strani orsaga milijuni ljudih pogiblje od glada, do ti čas na drugoj strani orsaga, vu Kronštatu i Moskvi na vēdre prehadja šampajer, kaj gospođa vu paradah pijeju; — a cezar pak se vugiblje javkanju i plaću svojih podanikah, ter putuje, i tak rekuć se vugiblji narodah.

Nekaj za kratek čas.

1.

Jeden muž došel je prvi put vu veliki varas, i čudil se je, kak je videl vnogo štacunov. — Hotel je anda znati, kaj se vu kojem štacunu prodaje, — i išel je taki vu prvi štacun — gde su se penezi zmejnjali. Tam je nikakvu robu ne videl, pak zapital je štacunara: Kaj imate tu na prodaju? — Oselske glave, odgovoril je štacunar. — Onda bogme, rekel je muž, — vi morate negdi jako vnogo prodavati; ar vu cōlom štacunu nevidim niti jednu oselsku glavu, zvun samo jednu jednu va u.

2.

Krčmar: Naj si premisljiju gospon doktor, včera noć su došli tati vu moju pivnicu, pak su mi 20 flaš vina vkrali, a nije jim moći na trag dojti.

Doktor: Naj se samo batriviju gospon krčmar, ako su tati njihovo vino već pili, tak zasigurno budu denes došli k meni po vračtvo, onda njim vre budem povedal, da koji su ovi vtiči bili.

3.

Došel je cigan k jednoj hiži, gde je gazdarica ravno nametala jednu zdelu puno kuruzne kaše (močnjaka) i na uju nametala turova [sira].

Jaj Bog moj dragi! kak vam se hoć fratiti tak dobroga sira!? kaj vas neboli duša, tak dobroga sira vu to blato namešati?

Dobra hrana bude stoga, odgovorila je gazdarica, i ti cigan budeš to jel.

Ej je! ja nebudem to jel, odgovoril je cigan.

Ej bogme budeš ti jel, rekel je gazda vu hižu dojdoci. I taki je svojemi dvemi slugami pograbil cigana i povalil ga na zemlju, držeć mu ruke i noge, počel mu je vu vusta nametati kašu.

Jeden čas je cigan podnešal to, onda pak je počel prositi gazdu:

Dragi gazda, pastite mi ruke i noge fraj, pak mi raš, vsi tri namečete kašu vu zube.

Priredil:

Glad Ferencz.

Horvatsko-magjarski razgovori.

Horvát-magyar beszélgetések.

Mačka. A macska.

— Mačka takaj ima glavu, šinjak, truplo, nogu, rep, oko, vuha, vusta.

A macskának is van feje, nyaka, törzse, lába, farka, szeme, füle, orra, szája.

— Kuliko nogah ima mačka?

Hány lába van a macskának?

— Kuliko oči ima mačka?

Hány szeme van a macskának.

— Kuliko vuha ima mačka?

Hány füle van a macskának?

— Mačka ima krsjha vuha kak pes.

A macskának rövidebb füle van mint a kutya.

— Mačka ima oštre zube i novte.

A macskának éles fogai és körmei vannak.

— Mačka je menjša kak pes.

A macska kisebb mint a kutya.

— S čim je mačka pokrita?

Mivel van a macska fődve?

— Kakvu farbu ima mačka?

Milyen színe van a macskának?

— Mačka miauče.

A macska nyávog.

— Mačka drumba.

A macska dorombol.

— Mačka draplje.

A macska karmol.

— Mačka je leskava.

A mačka hamis.

— Mačka je čista.

A macska tiszta.

— Mačka na drēvo plazi.

A macska a fára mászik.

— Mačka miša lovi.

A macska egeret fog.

— Mačka ljubi mlēko i meso.

A macska szereti a tejet és a húst.

— Mladu mačku za ciciku zovemo.

A fiatal macskát cicizának hívjuk.

— I mačka je hižna živina.

A macska is háziállat.

Mis. — Az egér.

— Miš je mala živina.

Az egér kis állat.

— Farba joj je siva.

Szine szürke.

— Miš zvaka.

Az egér rág.

Miš skoči i bzi.

Az egér ugrik és fut.

— Miš sve zgrize.

Az egér mindent összerág.

— Miš sve počere.

Az egér mindent felfal.

— Miš je škodljiv.

Az egér kártékony.

— Mišu je najvekši neprijatelj mačka

Az egernek legnagyobb ellensége a macska.

— Mačka miša vlovi i poje.

A macska az egeret megfogja és megessi.

— I s mišolovkom vloviju miš.

Egérfogóval is megfogják az egeret.

— Miš pri hizi vu zemlji stanuje.

Az egér a háznál a földben lakik.

— I miš je hižna živina.

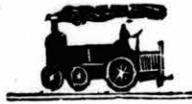
Az egér is háziállat.

— Na polju takaj živi miš.

A mezőn is lakik egér.

»The Gresham«

Pri »The Gresham« zvanom londonskom društvo (vu Čikovu je upravništvo pri Graneru stacionaru), je moći život osigurati. Tojest plati, gdo si hoće život osigurati, 30 letu veku ili menju svotu i to poleg toga, kak je gdo star i kak svotu hoće pa dobi, pak ako bi vumil, herbom imenuto društvo zplati onu svotu, na koju je bil isti osiguren, ili ako doživji n. pr. 15—20 let, njemu čaju istu svotu vu ruke. Tak je moći život ženskah i decah osigurati. Ovo društvo na svoje glavno upravništvo vu Budapeštu.

**VASUTI MENETREND
CSAKTORNYÁN.**

Indul	Napszaka	Óra	Percz	Idő	Gyors-posta- és vegyesv.
Kanizsa felé	Röggel	5	—	Bpesti	gyorsv. postav.
"	Délben	11	55	"	"
"	Ejjele	10	23	"	"
Pragerhof felé	Röggel	6	20	Prágai	"
"	Délután	4	13	"	"
"	Ejjele	1	15	"	gyorsv. vegyesv.
Zágráb felé	Röggel	7	10	Bpesti	"
"	Délután	4	36	"	"
Varazsdig	Este	10	31	"	"
"	Délben	12	—	"	"
Egerszeg felé	Röggel	5	33	Bpesti	"
"	Délben	12	03	"	"
Erköszth					
Kanizsa felöl	Röggel	6	30	Bpesti	postav.
"	Délután	4	17	"	"
"	Ejjele	1	30	"	gyorsv.
Pragerhof felöl	Röggel	4	29	Prágai	"
"	Délben	1	07	"	postav.
"	Ejjele	9	53	"	"
Zágráb felöl	Röggel	4	47	Bpesti	vegyesv.
"	Délután	11	27	"	"
"	Délután	4	10	"	"
"	Este	9	31	"	"
Egerszeg felöl	Délután	3	41	Bpesti	"
"	Este	10	05	"	"

Gabonárák. — Cena žitka.

1 m.-mázsa. — 1 m.-cent.		frt	kr.
Buza	Pšenica	10	— — —
Zab	Zob	5	— 75 — —
Rozs	Hrž	9	— — — —
Kukoricza	Kuruza	6	— 25 — —
Árpa	Ječmen	6	— — — —
Fehér bab	Grah beli	7	— 50 — —
Sárga >	> žuti	7	— 55 — —
Vegyes >	> změšan	6	— 25 — —

2853/tk: 1851

Arverési hirdetményi kivonat.

A Csáktornyai kir. jbiróság mint telek könyvi hatóság közhírré teszi, hogy Dobosics Iván és özv. Dobosics Miklósné szül.: Levácsics Mária pekleniczai lakos végrehajtatónak—Dobosics Mihály s neje Radikovicz Terézia pekleniczai lakos végrehajtatást szenvedők elleni 158 frt 33 1/3 kr. tőkekövetelés és járulékaí iránti végrehajtatás ügyében a nagykanizsai kir. törvényszék (a csáktornyai kir. jbiróság) területén lévő pekleniczai 36 tk. 65/b; 142/b; 150/b; 294/b; hrsz. a. ingatlanok végrehajtatást szenvedetteket illető fele része 122 frt; a pekleniczai 60 tk. 65/a; 142/a; 150/a; 365; 391; 443. 394. hrsz. ingatlanok végrehajtatást szenvedetteket illető felerésze 399 frt; a pekleniczai 178. tk. 331. hrsz. a. végrehajtatást szenvedetteket illető 1/6 része 16 frt 66 2/3 kr.; a pekleniczai 207 tjkvben 20/a; 20/b; 77 hrsz. a. ingatlanok és legelő illetőség fele része 216 frt; a pekleniczai 208 tk. 176 hrsz. a. ingatlanok 1/3 részébe 10 frt becsértékben az árverést ezezzel megállapított kikéltási árban elrendelte és hogy a feanebb megjelölt ingatlanok az

1891 évi szept. hó 28-án d. e. 10 órakor

a pekleniczai községbiró házánál megatandó nyilvános árverésen a megállapított kikéltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% -át készpénzben vagy az 1881. LX. t. cz. 42. § ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. november hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyministeri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kikéltött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényát átszolgálatni.

Kelt Csáktornyan 1891. évi július hó 20 ik napján.

A Csáktornyai kir. jbiróság mint tlkvi hatóság. 883.

3042 tkvi szám 891.

Arverési hirdetményi kivonat.

A csáktornyai kir. jbiróság mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Baráth János végrehajtatónak Horváits Ferencz, György és Antal végrehajtatást szenvedő elleni végrehajtatás ügyében a község megszűnetelése tekintetéből nkanizsai kir. törv.-sz. (csáktornyai kir. jbiróság) területén lévő VI hegykeleti 140 tk. 416 hrsz fekvő ingatlan 273 frt és ugyanott 415 hrsz. a. ingatlan 84 frt bec értékben az árverést ezezzel megállapított kikéltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az

1891 évi október 16-ik napján d. e. 10 órakor

a VI ik hegykerületi községbiró házánál meg-

tartandó nyilvános árverésen a megállapított kikéltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% -át készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. § ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. é. i nov. hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyministeri rendelet 8. § ában kijelölt óvadékképes értékpapírokban a kikéltött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényát átszolgálatni.

Kelt Csáktornyan 1891. évi augusztus hó 6. napján.

A csáktornyai kir. jbiróság mint tlkvi hatóság. 878

4019 tk. 91

Arverési kérvénye özv. Zozolli Mária-nak Horvát Ignác elleni 75 frt tőke és jár. iránti ügyében.

Arverési hirdetmény.

A perlaki kir. jbiróság mint tlkvi hatóság részéről közhírré tétetik hogy özv. Zozolli Már a csáktornyai lakosnak Horvát Ignácz pálinovecki lakos elleni 75 frt tőke és jár. iránti végrehajtatás ügyében a nyilvánkönyvileg biztosított 75 f.t tőke, ennek 1886. nov. 5-től járó 8 százalék kamatai, 15 frt 62 kr. per, 9 frt 1 kr. végrehajtatás kérelmi ugy ezttal 13 ft 85 krban megállapított árverés kérelmi költség behajtása czéljából a perlaki kir. jbiróság illetve nkanizsai kir. törvényszék területéhez tartozó Pálinovecz községi 167 szjcvben A I 1—5 rend 62. 64. 104. 189. es 185 hrsz. a. foglalt ingatlanok a becsatolt adóbizonylat tekintetbe vétele mellett 898 frt kikéltási árban Pálinovecz község házáál

1891. évi szeptember hó 19-ik napján délelőtt 10 órakor

Sárosi László csáktornyai lakos mint felperesi ügyvéd vagy helyettese közbenjő téve megatandó nyilvános árverésen elfognak adatui.

Kikéltási ár a fentebb kitett becsár.

Árverezni kívánók tartoznak a becsár 10 százalékát készpénzben avagy óvadékképez értékpapírban a kikéltött kezéhez letenni. Vevő köteles a vételát 3 egyenlő részletben, még pedig az első az árverés jogere emelkedésétől számítandó 30 nap a. a másodikat u. a. 45 nap a. a harmadikat u. a. 60 nap a. minden egyes részlet után az árverés napjától számítandó 6 százalékos kamatokkal együtt az árverési feltételekben meghatározott helyen és módokatok szerint fizetni. Ezen árverési hirdetmény kibocsátásával egyidejűleg megállapított árverési feltételek a hivatalos órák alatt a kir. jbiróság tlkvi osztályánál s Pálinovecz község előljároságánál megtekinthetők.

Perlakon a kir. jbiróság mint tlkvi hatóságnál. 1891. évi július 11-én. 892.

3057/tk. 1891.

Arverési hirdetményi kivonat.

A csáktornyai kir. jbiróság, mint telek könyvi hatóság közhírré teszi, hogy Wollák Rezső ügyvéd csáktornyai lakos végrehajtatónak, Kollman és András kerpézi lakos végrehajtatást szenvedő elleni 300 frt tőkekövetelés és járulékaí iránti végrehajtatás ügyében nkanizsai kir. törvényszék (a csáktornyai kir. járásbiróság) területén lévő II-ik hegykerületi községben fekvő 196 tjkvben felvet

Buda 30-ga septembra 1891.

49 16 9 72 73

389 hrsz. a. ingatlanra 294 frt és ugyan ezen tjkvben felvett 390. hrsz. a. ingatlanra 41 frt becsértékben az árverést ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az

1891 évi október 17-ik napján d. e. 10 órakor

a II-ik hegykerületi községbíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10% -át készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. é. i. nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1891. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Csáktornyan 1891. évi augusztus hó 7. napján.

A Csáktornyai kir. jbiróság mint tlkvi hatóság. 879

2573 tkvi szám 91.

Árverési kérvénye a nkanizsai takarékpénztár részvény-társaság képviselőjében Hertelendy Béla igazgatónak Rezek Tamás mint néhai Rezek Mátyás örököse elleni 711 ft 53 kr. tőke s jár. iránti ügyében

Arverési hirdelmény.

A perlaki kir. jbiróság mint tlkvi hatóság nyilvánossá teszi, hogy a nkanizsai takarékpénztár részvénytársaság végrehajtónak Rezek Tamás perlaki lakos városi jegyző mint néhai Rezek Mátyás örököse végrehajtást szenvedett elleni ügyében a nyilvánkönyvileg biztosított 711 ft 53 kr. tőke, ennek 1888. január 1-től járó 8 százalékos kamatai, 24 ft 50 kr. per, 11 ft 30 kr. végrehajtás kérelmi s ezuttal 11 ft 85 krban megállapított árverés kérelmi költségek behajtása végett a perlaki kir. jbiróság a (nkanizsai kir. törvényszék) területén fekvő Perlak község 314 sztjkvben A I 1-10. r. 413, 456, 657, 683, 723, 1931, 2272, 3755, 3856, és 3712, 309 hrsz. a. foglalt ingatlanokból álló s jogilag véve egy egészet képező birtoktest a becsatolt adóbizonylat alapján 1360 frt kikiáltási árban Perlak község házában

1891. évi szeptember hó 24-ik napján délelőtt 10 órakor

Dr. Rothschild Jakab nkanizsai lakos mint felperesi ügyvéd vagy helyettese közbenjöttével megtartandó nyilvános árverésen el fognak adatni.

Kikiáltási ár a fentebb kitett becsár. Árverezni kívánók tartoznak a becsár 10 százalékát készpénzben avagy óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni. Vevő köteles a vételért 3 egyenlő részletben, még pedig az első az árverés jogerőre emelkedésétől számítandó 30 nap a a másodikát u. a. 60 nap a. a harmadikat u. a. 90 nap a. minden egyes részlet után az árverés napjától számítandó 6 százalékos kamatokkal együtt az árverési feltételekben meghatározott helyen és módokat szeriut fizetni. Ezen árverési hirdetés kibocsátásával egyidejűleg megállapított árverés feltételek a hivatalos órák alatt a kir. jbi-

róság tlkvi osztályánál s Perlak község előljároságánál megtekinthetők.

Perlakon a kir. jbiróság mint tlkvi hatóság. 1891. évi május 11-én. 873.

Melyik lapra fizessünk elő ?

Gazdag tartalmánál, nagy terjedelménél fogva legelőszöb magyar lap az

„EGYETÉRTÉS“

a mely az új évvel immár 25-ik évfolyamába lépett. Ez a magyar olvasóközönség lapja. Hiteles forrásokból származó értesüléseinek gyorsasága, alaposasága és sokasága, rovatainak változatossága, kiünösége, a különböző olvasmányok gazdag tárháza tették az „Egyetértés“-t népszerűvé. Az országgyűlési tárgyalásokról a legrészletesebb s e mellett tárgyilagos hű tudósítást egyedül az „Egyetértés“ közöl. Gazdasági rovata elismert régi tekintélynek örvend. A magyar kereskedő s gazdaközönség nem szorul többé idegen nyelvű lapra, mert az „Egyetértés“ kereskedelmi s tőzsdei tudósításainak bőségével s alaposaságával ma már nem versenyezhet más lap. A kereskedő, az iparos s a mezőgazda megtalálja mindazt, amire szüksége van. Változatosan szerkesztett tárczájában annyi regény olvasmányt ad, mint egy lap sem. Két-három regényt közöl egyszerre, úgy, hogy egy év alatt 30-40 kötetnyi regényt, részint eredetit, részint a külföldi legelőszöb termékeket jó magyarságu fordításban kapnak az „Egyetértés“ olvasói. A ki olvasni valót keres és a világ folyásáról gyorsan és hitelesen akar értesülni, fizessen elő az „Egyetértés“-re, melynek előfizetési ára egy hóra 1 frt 80 kr. negyedévre 5 frt s egy évre 20 frt. Az előfizetési pénzek az „Egyetértés“ kiadóhivatalába küldendők. Mutatványszámot a kiadóhivatal kívánatra egy hétig ingyen és bérmentve küld.

21-52 824

Arverési hirdelményi kivonat.

A csáktornyai kir. jbiróság mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Novák Ferenc drávavásárhelyi lakos végrehajtónak Versecs Mihály u. o. lakos végrehajtást szenvedett elleni 36 frt tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a nkanizsai kir. törvényszék (a csáktornyai kir. jbiróság) területén lévő Nedeliczi községben fekvő nede-

liczi 123 sztjkvben 100 hrsz. a 418 frt, 1504 hrsz. a. 104 frt, 1363 hrsz. a. 57 frt, 1660 hrsz. a. 27 frt, 2114 hrsz. a. 9 frt, 2090 hrsz. a. 35 frtra becsült ingatlanokra ugy az ezen tjkvben felvett aranylagos legelő és erdő illetőségre 120 frt becsértékben az árverést ezennel megállapított kikiáltási árlau elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az

1891 évi október hó 8-án d. e. 10 órakor

a nedeliczi község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10% -át készpénzben vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Csáktornyan 1891 évi július hó 31 ik napján.

A Csáktornyai kir. jbiróság mint tlkvi hatóság.

KOLLARICS
kir. aljbiró.

877.

Eladandó

Csáktornyan, a varazsdi-utcában levő 12. számú, néh. Plessner Rozália-féle háznak kétharmada, mely áll 5 szoba, 3 konyha, kamra, 3 faház és udvarból, gyümölcsössele, jutányosan eladandó.

Bővebbet e lap kiadóhivatalában. 891 1-4

HASZONBÉRI HIRDETMENY.

Dráva-vásárhely község előljárosága részéről ezenel közhírré tételik, miszerint folyó évi szept. hó 14-én d. e. 9 órakor a pucsinai kocersma 150 frt kikiáltási árral 1892. évi január hó 1-től fogva három évre nyilvános árverés útján haszonbérbe adatni fog.

Kelt Dráva-Vásárhelyen, 1891. szept. 2-án.

Kornfeind Nándor

Márczius Pál

jegyző.

876 1-2

városbíró.